

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetheti minden cs. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához címzett levelekben. Ára évenként 3, fél évre 6, évre 12 pengő forint.

A lap szerkesztői ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:
A Szentegyházutcában, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

Hirdetések minden négy határon egy sor után 4 pkrért közzététel; folytonos hirdetések ill. pcr elengedtetik. Mindenik hirdetésre 16 pkr bélyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: u. m. előfizetés, hirdetések, reklamatok sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:
A Középutczában, STEIN könyvkereskedésében.

A m. hó 30-kán Kolozsvárt tartatott löverseny.

Nem akarjuk a sport eredetét vagy fejlődését történelmének adni. E pontra vonatkozólag csak annyit említhetünk meg, mikint a löversenyek a lovagjátékoknak egy maradványa. A lovarend, a maga kezdetében vallásos rend volt, a győngömbnek s különösen a nőnemnek védelmére a középkor durvaságai ellen. Bonyolult hős tett volt szükséges a lovarendbe jutáshoz, valamint a lovaggá-ütemelés különös és sajátos szertartásokkal ment véghez. Később a lovarendnek politikai jelentősége lett, s a lovaggá-ütemelés ekkor már más szertartásai voltak, de eredetének emlékeire megmaradt a lovagjátékokban azon szokás, hogy a nyertesek jutalmát győngyözött női kezek osztják ki.

Ezen idők letűnével is a lovagias nemzeteleknél, a lovagiaság emléke, mint a multak iránti némes kegyelet, tiszteletben maradt; az tehát a jelenben nem csatok, nem osztályzatok kiváltása, hanem a nemzet sajátja. A civilizációnak, az emberiség haladásának fogalmában nincsen az meg, hogy az egyén vagy a nemzet életéből a lovagiaság kitöröltsék; a civilizációnak, az iparnak célja a némes jóllét és tökélyesülés, s nem célja az, hogy az embert tiz körű géppé aljassítsa, sem hogy nemesebb örömeit lesürolyja pályájáról. A legutolsó munkás is lehet lovagias, némes érztű.

Mi ugyan helyzetünknek fogva se vehetjük, se a lovar-egylet eszméjét, se a löversenyeket egyébként, mint általános öröminnevet, hol a lovagiaság az iparral összeleplezett; a mely osztály le vagy fel — bármely intézménye által a nemzethől magát ki akarja tépni, az maga lesz oka sorsának.

Ezekből folyólag a mostani löversenyek innepéjeit általános örömmel fogadtuk. Különös öröm volt reánk nézve az, hogy az idei löversenyre eljöttek a testvérhonból, gróf Károlyi Sándor, gr. Károlyi Gyula, gr. Szapáry Iván, Tisza Kálmán és Lajos, b. Wenckheim Béla, gr. Wenckheim Rudolf. Ezeket kívül ugyancsak a versenyre jöttek el gr. Bethlen Domokos, gróf Bethlen József, b. Jósika Sámuel, gr. Teleki Gyula, részint Magyarországon, részint Bécsben lakó hazánkfiak.

Mult hó 26-kán nagy ebéd volt a casinóban, 27-kén reunio, 28-kán bál a muzeumkertben. A casinóban tartott ebédnél id. gr. Teleki Domokos tolmácsolta, poharat emelve, a testvérhoni vendégek látogatása feletti közörmömet, körülbelül ezen eszmékben: azon közmondást érintve, „sirva vigad a magyar“, „mután se annak, hogy sirva vigadjunk, se hogy nagyon

vigadva örvendjünk, okát nem látja a pohárlöszöntő, komoly öröme szólít fel a t. gyűlékezett. E napot, mint a férfias, a lovagias mulatság, a baráti, a hazafi-értekezés napját fontosnak mondotta; de fontosnak különösen azért is, mivel a testvérhon több lelkes fiait van körünkben szerencsénk látni, kikben jobbát nyújtja a Királyhágón át a testvérhon szerett rokonainak. Habár eddig is a testvérhoniaknak hazafi-rokonérzelmökben senkise kétkedhetett, mindazáltal nem lehet helyeselni, hogy Erdélyben olykor megjelenések által kétségeltetn érzelmeiket tanúsítani mostanig mulaszták, annál nagyobb a köszöntőnek, megjelenésnek felett öröme. A mai napot tehát úgy tekint, mint azon korszak kezdetét, melyben a nemzeti közös innepélyek mindkét haza fiait általánosan fognak innepeltetni, a midőn Magyarhonnak számos lelkes honfiai közül, kiket most különböző körülmények hátráltattak, a kolozsvári lovagias innepélyen részt fognak venni; — kétszeresen üdvözlő s hosszas és boldog életet kíván a most megjelenteknek. Köszöntést azzal végző, miként adja a Mindenható, hogy az utókor ez akadály alatt növekedő pálmát iktassa a két testvérhon czimerének jelvényei közé.

Melyre b. Wenckheim Béla, velős és lelkes szavakkal igen röviden megköszönte a szíves fogadtatást, s rövid vonatkozással a jelen körülményre, reményét fejezte ki az iránt, hogy valamint a jelenhez hasonló innepélyek a testvérhon fiait részéről növekedő részvételben fognak részesülni, úgy általában okunk leendő jövőben közös innepélyeinket még élénkebb örömmel ülni meg.

A július 30 ki futtatás azon nap délután 5 órakor kezdődött. Eredmény:

I. Első osztályú császári díj 500 arany. A bejelentett 4 fő közül Canrobert és Jüddi vizszavonatot. Pan és Lioness társalogtak együtt a gyepen. Pan, udvariatlan egy öreg gavalér lehet, mert futásukban mindig ő ment a csinos, karcsú Miss Lioness előtt. Megbocsáthatlan neveltlenség!... A futás végefelé Lioness már nem tűrhette Pan saloniatlanságát, s eleibe simulott, de a Pan oldalait mintha sarkantyúzták volna, egyszerre csak előbbi helyére lépett. S ha Mister Pannak ezen, már nem öreg kópétől éppen nem várt tettén, Miss Lioness el nem szontyolódik egyszerre, hanem még egy pár percig ő is erőlteti a dolgot, s karcsú termét, aligha meg nem mutatta volna az öreg kópénak, hogy „Ehret die Frauen“, hanem így ő elmaradt néhány lépésre s Pan első érkezett a célhoz. S mit képzél a mívelt olvasó?... A nézők még tapsoltak az udvariatságra e kézzelfogható actusan. No ezt már a mívelt külföldön nem tennék; csak látszik, nagy szükségünk van, hogy minket is nyakra-főre civilizáljanak. A Pan tulajdonosa gr. Keglevich B.; a Lionessé gr. Bethlen Sándor.

II. Második osztályú császári-díj 300 arany. Mind a három bejelentett, s a Napló rovatban levő programból olvasható ló futott. Sokáig Arabella ment elül; aztán Yelva került elül, de végre kimaradt. A második kerületben Judith vette át az elsőseget, hanem Arabella, mintha megszégyellte volna magát, már több ízben lévén ily multságok delnöje — elül vágatott s a pályacélhoz is tapsok között első ő érkezett. Lovas gr. Bethlen Győza, tulajdonos Tisza László. És Judith második érkezett a célhoz.

KÜL- ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS

Bellini levelek. I. — Mielőtt hozzá fognék, hogy egy néhány levelet közöljek e kedvelt lapokban Poroszország és szép és világ-várossá emelkedett székhelyéből, őszinte vallomással tartozom szíves olvasóimnak.

Mint minden ember, ki alig volt túl szülőföldé határán, égetem a vágytól, hogy külföldet láthassam. Mindent olyan szépek, olyan ragyogónak képzeltem, hogy hozzá nem is hasonlítható az, mit édes miénknek nevezhetünk.

Vágyam betölt. És most be kell vallanom, hogy illusioim közelebb jöttek az élethez, s jól esik nekem, hogy csalódtam; — és én végtelenül tudom szánni, mondhatnám nevésgeseknek tartom azokat, kik bálvány-imádókka lesznek, elkülföldiesednek.

Nem ohajtom, hogy félreértessem, annál kevésbbé szeretném elfogultnak látszani s azért jó előre nyilvánítom: hogy nagyon sok szépet, meglepőt találhatni tudományban, művészetben; de olyat, mely csak egy percze is elfeledtesse kedves hazánkat, zengzetes nyelvünket, még semmit se bírtam felfedezni. Meglehet, ez az én gyarlóságom miatt van csupán, mely nem egyszerre jött azon gondolatra, hogy mindazokat, kik átérezni nem bírják, külföldre kellene küldeni, hogy a távollét, az epedő vágy, az emlékezés tanítsa meg e szent szóra: hazaszeretet.

Oh, én mélyen érzem azt; s leveleim nem akarnak egybeek lenni, mint az összekötő lánczsem a mult és jövő, az emlék és remény között; egy pár lapaszlatot, egy-egy gondolat fogok elmondani bennök... s ha lesz valaki olvasóim közül, ki belátja, hogy a külföld nyombuszma ma már nem olyan varázsos, mint harmincz évvel ezelőtt, s a különbség napról

napra mindinkább enyészik; úgy célomat elértem; ha pedig megjegyzéseimet ferdéknek fogják találni, azt tulajdonítsák csupán az én ismeret-hiányomnak, gyengeségemnek.

Berlinnek legelső alapköve két kis halászfalu volt a Spree partján. Hogy a vandálok, vagy germanok emelték-e várossá, bizonytalan; valamint az is, hogy nevé honnan vette. Némelyek vélik, hogy Albert (a medve — Bar — melléknevével) lett volna első alapítója 1134-ben s egyszersmind elnevezője is; mások, hogy e szláv szóval: berla — királyi palcza — volna neve lehozva.

Annyi bizonyos, hogy midőn a két kis halászfaluca 1307-ben egygyé lett, nem volt nagyobb kiterjedésű 4000 holdnál; s akkorának is marad három századon keresztül, jóllehet kereskedése mozogni kezdett, s a fényűzés — ez emésztő féreg — annyira uralkodott, hogy rendőri tilalmat alkalmaztak megállítására. Ezt most is jó volna életbe léptetni, azok számára, kiket se a józanokosság, se a mindennapi szükség nem bír fölébresztetni!

A lefolyt háromszáz év a pangás ideje volt, sőt a barbarizmusé, mert ekkorra esik a zsidók kiűzése Berlinből, kik közül 38-at megégették 1516-ban.

1538-ban kezd épülni a mostani királyi palota egy posványos helyen, csaknem mindenfelől erdőtől körülveve; s egy évvel később Veisz Kristóf felállítja az első nyomdát.

1608-ban vetették meg alapját az első gymnasiumnak; s e korszaké a dicsőség, hogy a paróka uralkodni kezdett, melyet azóta különbség nélkül viselnek széles e világban férfiak és nők... sőt olyanokat is láttam parókat viselni, kiknek hajuk ugyan van, de azon alól hiányzik valami. Ekkor volt Berlinnek 20,000 lakosa.

1648-ban, a westphali béke megkötésével, kezdődik Berlin virágzása Frdrik Vilhelm és néző Dorottya alatt, kiknek neveire ma is fennálló szép utcák épültek. Az ingoványokat kezdtek betölteni, melyek helyén ma a két muzeum s előttük a „Lustgarten“ fekszik; a nagy erdő, melynek most csak egy része van meg, s az is a legszebb sétatérre van átalakítva, „Thiergarten“ név alatt, kiirtották, s helyébe bűvölték az elhírhedett „Unter den Linden“ — a hársak alatt — gyönyörű sétatér, négy sor hárs és vadgesztenye fával, mely Berlin tüzpontját képezi, hova össze van halmozva a tudományosság és mindaz, mit a művészet vagy építéset fel bír mutatni, s melylyel legelőbb a párizsi „Concorde“ piac, vagy az „Elizei

TANULMÁNYOK A SZABADBAN.

(Folytatása és vége.)

A könyörülő Isten a lekaszált rétnék esőt adott, s ez új erővel adá vissza pázsintja remény-zöldjét; de a nap melege nem volt a tavaszé; s az anya, a föld is meghűlt; a rét nem birt első erejével, füve szálai vékonyabbak voltak, de elég erősek, hogy a legelő marha gondatlan tapossa és harapja; a Mindenható meg-megszánta a harmatot, siró rét kinjót, s a midőn ezt a hideg megfagyalál, leesett a hó, a rét csak volt s helyét egy hó-fedte rét foglalta el.

Az asszony megtört szívének Isten a hit balzsamát, és kölelenség-enyhítő irját adta; a seb hegedt, de be nem gyógyult soha; az ifju fellégvárai romjain nő férfiasága mélygyökerekkel; de a nő elveszett a képzelődés világának a valóai harcában; a szív, a való győzedelmi jele, a kijózanodás díja volt.

A nő még egyszer összeszedte minden erejét, s elni akart a valóban; mennyi nyomor van itt, mi segélyt, a szeretetnek mekkora vér. — Mily szép tér, a szeretetnek mekkora vér. — Mások boldogítására; de a támasz nélkül egyedül álló nő elvesztette az alapot, sebzett szívén a haládatosság melege virágot nem nevelt, s ha némelykor a tapasztalás-szerelte kijózanodás a reménynek egy gyöngye sugarát hozzá jutni engedte, akkor jöttek a félreértés, az előítélet, a rossz akarat; s e sugárt is elzárták, mint a legelő barmok leeszik a rét utolsó gyöngye fűszálait.

Mikor pedig a rét harmatcsepjét a dér megfagyalál, a leány szíve se dobogott többé; mert belső mellege meghűlt.

IX.

De nem, a zivatar nem hullott tornyosult felhőkből a magas bércekre, s az árvíz nem iszapolta le a rét pázsintját, nem hordott arra szikladarabokat, nem; a zápor elvonult, az újító tavaszi esőtől megfrissült rét bokrosan nevelte füve szárait, ezer virág tarkában nyílt, s a rét zöld bársonya szőnyeggé változott. Zsálya pászortlaska, székfü, borsó, vadlencse, bürök, kömény és a keresztesek sok nemei vidáman emelék fejüket, s messze elhatolt az illat.

Az esti szellő megingatta a virág fejét, s a hullámozó rét még pompásabb volt; a zápor bezárta a szemérmes virág szirmait, de a lenyugvó nap sugarai kinyitotta kelyhekből még inkább illatozott a rét.

Szép volt a rét reggel, este; szép mindig, szép mikor az éj frisében a gyűjtött harmatcsepp, boldogsága e hálá köntösét ragyogott kelyheben; szép este, mikor összevonult szirmokkal mondott jó éjt. A virág mikor megérlelte magvát, jött a kaszás s megszábadta a rétet a száraz kórótól, s a száradó szőna zamata, mint álmodozat tömjéné, ment ég felé a rét haláját hirdetni, hogy magvát a termő földnek visszaadhatta. Az imént száradt rét megújult, vidorán emelte ki fejét a sarju; a pázsint bársonya zölddebb volt, mint tavaszon, erősebbek füve szálai, s mikor a rét sarjában, mint szülötében magát megfújulva látta, örült munkáján, s csak a közeledő télről félt; akkor leesik a hó, melegen betakarja a serdült rétet s erejét megtompítja, nehogy önbizakodva igen hamar eléljen; s mely hó eltakarta a volt rétet, az óvoszerű szolgát a tavaszon újjászületendő növényzetnek.

Meg kellene kísértetnem itt a boldog deli leány, a szerencsés feleség, és a jó anya képét adni, s ha a két első gyöngye örömeinek sík-

rúlhetne is valamennyire hiven leírni; de egy jó anyát, az anyát képzélni, érteni, érzeni, igen; de leírni nem lehet.

A jó anya oly magas fogalma a tökéletesedésben előhaladott embernek; a jó anyában oly közel áll a mennyei szikra, adójához, az Istenséghez, hogy azt helyesen, az anyához méltólag körülírni nem az én erőm; oda nagylelek, sok szív, és egy Jézusi hivatás kell.

X. A pusztá.

A hely, hol látszodnak korlát nincs töve; hol léptednek nincs akadály; bármerre nézz, nincs határ; bármerre mész, nincs vég; hol a látkör a földre lehajolt ég két bolta zárja be, s mindenfelé csak egy nyílt térség, — ott van a pusztá.

A pusztá néma, még a szellő se lengedez; mert a pusztá csak a süvöltő szelet s orkán moraját ismeri; este a nap nem halad, mint bérce felett, lassan le, mintha kimélné a völgynek elválás okozta fájdalmát; a nap lejárja napi útját, a pusztá nem gyöngye, neki bátran mond jó éjt, s lenyugszik.

A pusztá, mi az ősidőkben egy tengert hordott vállán, hol oly állatok születek, melyeket az elaggott föld már nem tud termelni; a pusztá, mely a föld elemei küzdelmeit túlerte, és az ősidők óriás-állatai gigás csatáját látta, s az elvesztett harc után az ifju föld ez óriás első szülöttei homokjában lelték sirukat; a pusztá néma, és erős.

A pusztá annyit kezdett és véget, annyi küzdelmet és harcot, annyi győzelmet és pusztulást élt keresztül, miként átértve ezek hiábavalóságát, néma és csöndes.

A pusztá a resignatio jelképe. Mikor az erős akarat, az igyekezet a kérelhetetlen sors harcában megtörték, s a győze-

delmes végzetnek martalékul estek; mikor a tapasztalás, a remény-emelte légvárat ledönté, s jobb érzelmeinket keblünkben éppen azok fojták el, kikért éltünknek adtuk volna; mikor a képzetünk pávatollaival fölékesített emberiség meztelen állt higgadt okoskodásunk itélőszéke előtt; oh! ilyenkor lemond a szárnnyaitól megfosztott lélek mindenről, elszántan engedte magát oda a sors és végzetnek. Az élet pusztá, néma és csöndes, csak a test van megerősödve az élet fájdalmai okozta sebek által. Néma az élet, mert nincs, mi viszhangozza megtört kedélyed jajait; nyugott, mert a harc és küzdelem hasztalansága meggyőződésed.

Nagyszerű a pusztá, illő föld lakóikhoz. Mi lehetne szebb tér egy nemzet élete tetteinek, mint a tengernek víztől elhagyott medre, s mi szebb szín, mint a tenger homokja?!

EMMA.

Regény.

Irta gróf LÁZÁR KÁLMÁN.

(Folytatás.)

Kétkedni kezdék Emma jelleme, őszintesége s szerelmében.

Ki tudja, nem szereti-e Tarnayt, és nem hiú-e? Ha igen, akkor nagyon valószínűleg, azért tagadja meg kezét, hogy azt szívével együtt a megtérő Tarnaynak adhassa. Nekem pedig reményt nyújtott, hogy ha az, kit szeret, nem veendi el, leszen egy elvakult bolond, a ki birhatásért magára kész vállalni a világ gyűnyját és megóvándja őt a neveltségesség lététől. Oh az ily esetek nem lehetnek, sőt nagyon is mindennapiak mai társadalmunkban, hol a szív jogai annyira háttérbe szorítottak,

mező" versenyezhetnek, — utazók öszhangzó véleménye szerint.

Ezen időtől Berlin óriási lépésekkel haladt előre, nemcsak külső fényben, hanem mind-
abban, mi a szellemet előre vitte, melynek
élén a genialis Schlüter és Leibniz állottak,
kik alatt tudományos és művészi akadémiák ke-
letkeztek. Természetesen, hogy mindezek re-
tentő költségbe kerültek, s midőn I-ső Friderik
Vilhelm az uralkodást átvette 1713-ban, első
gondja volt az üres pénztárat megöltetni s
hadsergét oly polczra emelni, mely egész Eu-
rópa előtt féltelmessé lett az utána 1740-ben
következő Nagy Friderik alatt. Ekkor már
145,000 lakosa volt Berliennek.

A böcs király negyvenhat évi uralkodása,
melynek egy része dicsőséges harcok közti folyt
le, nemcsak Poroszországot emelte, egész Né-
metország első rangú államává, hanem minden
eszközt felhasználta, melylyel a fővárost eu-
rópai rangra emelte; mi sikerült is. Alatta
egész város-részek állottak elő mintegy a föld
alól, s az építészeti előhaladásával, melyet Bou-
mann, Jilly, Gontard, Langhaus vezettek, pom-
pás épületek tették széppé — külsőleg. Ország-
lása alatt épült fel Berlinben a legelőbb templom,
csaknem minden vallásfelekezet számára, mely
körülmény egyszersmind szép bizonyítéka a
philosophus királyi toleranciájának, hogy min-
den alattvalója ott keresse üdvét, hol
lelkisimereket megnyugtatta. Alatta husz-
ezzerrel szaporodott a lakosság száma.

Halála után, III. Friderik Vilhelm alatt, tö-
rekvés nem hiúsult meg, s jóllehet belső vil-
lagozás s később a napoleoni idők hátrál-
tatták az előhaladást, de nem fojtották el s az
elhíntet magvak virágokká, a virágok gyümöl-
csökké fejlődtek s fejlődnek naponként.

E kis historiai essay — mit világért se af-
fektálók, hogy nagy fáradságomba került, mert
csaknem készen kaptam, — azt hiszem, nem
volt felesleges arra, hogy tudjuk, mikint Ber-
lin alig két század alatt emelkedett az első
közé Európában s központja éjszakai Németor-
szág értelmiségének, melyet olyan nevek ko-
ronáznak, mint a tudományban Humboldt, a
művészetben Meyerbeer; s egyszersmind
felismerhetjük, hogy a késői felállásának kö-
szönhetni széles utcáit, melyek — a legre-
gibb várost kivéve — mindenütt nyílegyene-
sek s egymást parallel metszik.

E gyors kifejlődést Berlin annyagilag egy-
felől annak köszönheti, hogy fekvésénél fogva
közponja az Elbe és Odera közti vidéknek s
kereskedésnek, melyet sok eszélyességgel tud
magához vonni, felhasználva a kis Sprée; (beh
sokszor gondoltam a mi Szamoszra; mely
nagyra vetekedik e folyóval, s mert szabá-
lyozva nincs, alig bírunk felmutatni egy ne-
hány tutaft, vagy sóvívő-hajót) másfelől, mert
vasút-hálózata — mely mind itt központosul
folytonos összeköttetésben tartja Angliával és
Franciaországgal; különösen ez az utolsó nagy
ösztöne volt a francziásan gondolkodó Nagy
Frideriknek, hogy népet miveltse, jólétre
emelve.

A szellemi haladást nagyban segítette
országban az, hogy 1740-től mostanig Porosz-
országnak csupán három uralkodója volt, kik
mindnyáján következetesen haladtak azon a
pályán, melyet elődeik megkezdtek, nem ki-

mélve költségét, áldozatokat, minek bizonyí-
sága, hogy jelenben is négy millió tallér ad ki
évenként az álladalom, a népművelés és iskolák,
egyetemek fenntartására; részben, mert Né-
metország kapacitásai — nem kizárólag ugyan
— Berlint választák metropolissá, hol fára-
dozásuk mellényolva is van.

Mindezek mellett azonban nem lehet
tagadni, hogy mint minden nagy városban, úgy
Berlinben is láthatni nyomát itt-ott a morális
kétértelműségnek, hanyatlásnak, mely nagy tá-
pot nyer abban, hogy a családi élet, mely a
mi édes hazánkat feledhetetlenné teszi, ha egész-
ben kivessze nincs is, de nagyon kis körre
szorítkozik.

Egyáltalában ez a pont az első, mely
miatt a „gemüthlich“ Németország messze utá-
nunk marad; s ha ez a civilisatio követke-
zése: o hajtom, hogy mi feltékenyen örkö-
dünk nemzeti szokásaink felett, hogy soha utá-
t ne találjon hozzánk e kínóvós; ha pedig a szük-
ség okozza: úgy okos gazdálkodással gyűjt-
sünk magunknak annyi anyagi vagyon, hogy
hozhassunk áldozatot a közszékhelyre s azonkivül
szívünk, lelkünk nyitlansága mellett, legyen min-
dig tárva a kapu, melyen belépve, fogadjon
karjai közé a historiai öszinte barátság s
magyar vendégszeretet!

Árkos, jú. 19. 1858. — A kovászai nagy
erejű, „Pokolsár“ nevű furdöröl irhatok egy
ritka jeles tüneményt. F. hó 7-én, abban azon
viz, mely bizonyos szélességre és mélységre
fakész közé volt, ogva, reggel elapadva ta-
llaltatott, annyira hogy a rekész fenekének csak
egyik szegletében igen gyengén forrott fel, és
így abban földeni nem is lehetett. Estig az is el-
szűnt eltűnni annyira, hogy a medret víztelen-
nek lehetett mondani. S im másnap reggel oly
bő vízzel ütötte fel magát, s oly erős kén és fojtó-
léggel terhelten, leghigabb kékes iszap sűrű-
dve, hogy abban földeni képtelenség volna;
mert ha hozzá lehetne is férni, az embert rögtön
megfullasztaná. Annak bő kiáradása ellen
pedig árkot kellett nagy munkával vágni, me-
lyen lefolyjon, és a piacot, melynek közepén
van, szét el ne iszapolja, áztassa. Feneke pe-
dig a fakészszel együtt, a szó teljes értelmé-
ben elszűnt. Van ott más fojtó-léges furdöröl is,
van meleg furdöröl is; de ezek gyengébb erejűek
és hatásuk — s minthogy csak a „Pokolsár“
volt az ismeretes föbb erejű, ennek elcsúszd-
vel önként következett, hogy a nagyszámu ven-
dégeknek nagyobb része másnap Kovászától lú-
csut vett, holott köztük több magyarhonak is
valának. De a „Pokolsár“ forrásának, az öre-
gek szája után, történeti adatát is beszélük a je-
len esettel. Keletkezett t. i. régen az kűn a ha-
táron; onnan sok évek mulva eltűnt, s felü-
dése más helyt találtatott fel, az erdőben; de
érdekessé és közkedvességűvé vált, czélszerűen
használatossága által, mert sok betegségre
nagy gyógyerővel hatott. Mindhárom helyen
felütésével, hasonló fojtó tulajdonnal jelent meg.
Több éveket ezelőtől történt vala még egyszer,
hogy a mostaniboz hasonlóan hanykódott fel, s
akkor is medre elsüllyedt; melynek kitöltésére
és helyreállítására 400 szekér követ kellett be-
lehányi. Jelenleg mit mivelendnek vele; nem
tudom; de úgy hallszik, hogy bármily nagy
áldozattal és erőfeszítéssel is annak kitölté-
séhez jtni, az illetők nem remélik. Ennek azon-
ban számtalan mellékes apróbb forrásos és szá-
razgőzös felütései vannak telkeken, kútkban,

de ama túlfeszültség, mi pár perczel előbb
annyi erőt kölcsönöz Emmának, eltűnt, és alig
birt egy közel pamlagig tántorogni, hol eszmé-
letlenül regyott össze.

— Emma, — szölt egy hang, miben Tar-
nayéra ismertem.

Téhat sejtelmem a legborzasztóbbban valósult.
Szoborra merevültem, minden vérem szí-
vemre tolt, mellem égett, egész testemben
reszkétem, szemeim elhomályosultak s a szo-
ba kerengeni kezdett velem. Közel voltam hoz-
zá, hogy eszméletemet elveszítem.

Ekkor halk zuhanást hallék, mint könnyű
test földre borulását, és Emma reszkető han-
gon, esdekelve mondá:

— Lajos, könyöröljön rajtam és távozék.
Tiporjan el, de ne gyötörjön jelenlétével. Ha-
tározatom szilárd.

Pár férfi-lépés lön hallható; Tarnay Emmá-
hoz közeledett, mire a hölgy fölkelve, még
reszkető, de hideg és megvető hangon szölt:

— Tarnay ur, kényszeritem, távozék ön.

E szavak fölrajkak kábultságomból.

A terembe rohantam.

Emma haiványan, reszkette állt ott, meg-
vetőleg tekintve Tarnayra, a jai halkan mo-
zogtak, de a mint látszott, nem volt ereje a
szólásra, s csak kezével intett neki, hogy tá-
vozzék.

A mint beléptem, percig megütődöttnék
látszott Emma, azután ingadozó, de sebes lép-
tekkel közeledett felém, kezét nyújtá, s mélyen,
bánattaljesen; s megtörve nézett szemeim közé.

— Oh Leo — sohajtá, s lázas hével szorí-
tá meg kezemet. Ah, még ezt is meg kelte
érnem.

Tarnay hideg tekintetet vetett mindkettőnk-
re, vállat vonított, s hideg gúnyval mondva:
„nem zavarom boldogságodat“; — távozott.

Szerettem volna utánrohanni, hogy azon-
nal számot kérjek tőle és megsemmisítem őt;

pínczékben, csűrökben mindenfelé. Némely te-
lek olyan, hogy azon valamely ássott gödröt
nyitva hagyni nem lehet, mert fojtó-légében a
belesett apró házifalatkák csallatlanul megfullnak.

Fördöröl léven szó, megemlítem az előpa-
taki borviz fordót is, melynek vendégei ma kö-
rülbelül négyszázan vannak. A vendégeknek az
ivás és földésre megkivántató mozgás a légzi-
vatarok ellen teljesen biztosítva van; mert épp a
főkút mellé építve bevezetett, a mintegy 30
öl hosszú s 6 öl széles, csinos fedeles járda, vé-
gében egy olvasó szobával s oldalában ülés-
kel, zenekar-helylyel és egy csemege-áruddá-
val. Elmozoghat benne négy-ötszáz ember. A
brassói kerületi és a s.-sz.-györgyi járási főnök
urak csak egy hete szentelék fel, a kolozsvári
zenekar szépen szóló segédével.

A csikutsnádi fordó hasonlóan szép számu
látogatóknak örvend, s azoknak, kik a dolgot
el nem sietik, jó szolgálatokat tesz.

A Dobai Mária asszonyság szabadalmazott
leány-növeldejében a tanulás kezdetét veendő
szépt. hó 1-én. Jelenleg van benne 17 leány,
kik illető tantárgyakból és női munkákból a leg-
czélserűbb oktatást nyernek, ezekhez járulván
a franczia, német nyelv és zongora. De nyere-
mények mindenképpel megbecsülhetlen, azon
feddhetlen házi erkölcs példájának beszívásában,
mely szemeik előtt áll és felettük éjjel-nappal
lelkisimereesen örködik. Azon közkedvességet
kiérdemelt intézet nemcsak növelte, hanem
csallatlan erkölcsövéda is.

Nem tehetem elhallgatni egy igen szép téve-
dést. Árkosi malommester, Lőrincz Antal, meg-
küldött több muntliszt-készletet egy marosvá-
sárhelyi kereskedőnek; ennek áraban a kereskedő
diligencia on vala megküldendő Árkosra mintegy
300 frtot, melyet levélbe téve elküldött postára,
egy oly kereskedő-segéditől, ki magyarul vagy
keveset, vagy rosul értett, azon utasítással,
hogy a postán a levelet Seps-Árkosra kell utal-
ni; a segéd azt el is utaltatta, mégpedig Szepes-
Árkosra. Több hetekig nem érkezvén a pénz,
Lőrincz Antal sürgető irást küldött M.-Vásár-
helyre, melynek nyomán a tévedés kiderülvén,
a kereskedő is hasonló sürgőnyvel fogatta el a
nem jó irányban, Szepesvármegye felé tekergő
300 frtot.

Öszgabonáinkat maholnap aratjuk, már any-
nyira készültek; azokban legszebb reményünk
van, valamint tavaszi vetéseinkben is. Szénánk
is elég termelt és józult lett. A kedvező remény
a piaci gabonák árát kezdte is alább szállítani.
Mindennek oka a gyakori mérsékelt meleg eső.

Kiss Mihály.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ.

* Ö. cs. k. Ap. Fölsége parancsolatából a csá-
szárné nem sokára bekövetkező lebetegedésé-
nek híre rögtön távirattal tudat adatik, a mit
hercegi család esetében 101, s hercegnő
születése esetében 21 agyulövés fog hirdetni.
Erre „Te Deum“ fog tartatni és pedig, ha az
ágyu-jelentés reggeli 8 óra előtt történik,
ugyanazon nap délelőtt; máskülönben az isteni
tisztélet következő nap reggel 9 órakor meg-
vége.

— Kolozsvári utolsó, azaz: harmadik
naplói verseny programja: Pályabírák:
b. Jósika Lajos, Paget János Esq. Intézők:
gr. Béli Ferencz, báró Wesselényi Ferencz,

és b. Bánffy Albert. Teherre ügyelő: b. Bánffy
Albert. Indító: b. Wesselényi Ferencz és
Székely Dávid.

Pénteken, július 30-án.

I. Első osztályú császári-díj 500 arany.
Futhatnak 4 éves és idősb minden ország-
beli mén és kanca-lovak. Távoltság 3 1/2 ang.
mld. Tétel 200 ft, bánat 100, ha azonban a ver-
seny előtt négy héttel vonatik vissza a bánat 50
ft. Teher 4 évesre 105 font, 5 évesre 111, 6
éves és idősbre 114 font. Az ausztriai birodal-
omban született lovakra 5 fonttal kevesebb. A
tét és bánat-pénzek fele az első, fele a máso-
dik lőé.

1. Gr. Keglevich Béla időb p. m. Pan. ap.
Alarm, anyj. Dromedary, 114 font. Veressel fe-
hér csikós ujj, világos-kék test, sötét-kék sapka.
2. b. Wesselényi Ferencz 4 é. b. p. k. Judith ap.
Phoenomenon, anyj. Norma. 97 font. Kék test,
fehér ujj, kék sapka. 3. gr. Bethlen Sándor 5. é.
b. p. k. Lioness ap. Princelevelly, anyj. Nymph.
107 font. Világos-kék test, ujj sapka. Gr. Wenk-
heim Rudolf Canrobert nevű ménéért bánatot
fizetett.

II. Második osztályú császári-díj 300
arany.

Futhatnak minden Erdélyben született és fel-
nevelt kanca és mén. Távoltság 2 1/2 angol mld.
Tétel 100 forint, bánat 50 ft, ha azonban négy
héttel a verseny előtt vonatik vissza, csak 25
ft. Teher 3 évesre 90 font, 4 évesre 105 font,
5 évesre 111 font, 6 és idősbre 114 font. Min-
den nem Erdélyben fogamzott, de az anyával
behozott csikók 3 fonttal többet visznak. A tét
és bánat-pénzek fele az első, fele a második lőé.

1. B. Wesselényi Ferencz 4 é. br. p. k. Ju-
dith, ap. Phoenomenon anyj. Norma. 102 font.
Kék test, fehér ujj, kék sapka. 2. gr. Bethlen
Sándor időb br. p. k. Yelva ap. Phoenomenon
an. Ibla. 111 font. Világos-kék test, ujj és sap-
ka. 3. Tisza László időb br. p. k. Arabella, ap.
Ruby, an. Dama. 116 font. Vörös test, fehér ujj,
kék sapka.

* Ö. cs. k. Ap. Flge megrendelni méltóztá-
tott, hogy megb. I. Ferencz császár Ö Fölségé-
nek azon ígérete, miszerint Schwarzenberg
Károly hg tábornagy tisztelőtése szobor emel-
tessék, most életbejeleltessék, s ezen célból
az ausztriai monarchiához tartozó összes, s né-
mely személyesen meghívandó német művészek
közt pályázat nyíltatott.

* Erdélyi r. k. püspök ö nmga közelebb
püspöki székhelyen, Károly-Fehérvárat, egy
nő-neveldeit alapítand. Ezen, Erdélyben annyira
szükséges nőnevelő-intézet, mint általában hi-
szik, f. é. aug. 18-án, Ö. cs. k. Apostoli Fölsége
születésnapján, fog felszenteltetni, a midőn an-
nak vezetése a nőnevelés körül érdemes szer-
zetes-néneknek átadatik.

* Gyulai Pál, jeles aestheticus hazánkia, ne-
hány nappal ezelőtt, Pestről lerándulván, miután
48 órat itt töltött, ismét visszatért Buda-Pestre.
Nem sokára fiatal és szelleműs nejjével fog
visszatérni, a midőn Kolozsvár állandó, s ohaj-
juk, meglegedett és boldog lakói lesznek.

* Ö. cs. k. Apostoli Fölsége jul. 16-ról kelt
legf. kabinet iratánál fogva, a különböző ko-
ronaországokban jelenleg még fönnlévő unjcz-
hátralékokat kegyelemből elengedni, s megpa-
ranesolni méltóztatott, hogy az azok törlesztése
végétt már megrendelt átvizsgálások s egyéb
rendszabályok is megszünttetessenek.

* Az Ö. cs. k. Ap. Fölsége legmagasb csa-

E gondolat daemóni erővel ragadott meg, és
egészen fölláztatott.

Hiába igyekeztem menekülni tőle; hiába
akartam hidegen elgondolni mindent, s meg-
nyugtanni magamat.

Azon néhány perc alatt, míg a szomszéd
helységig értem, ezerféleképpen fűz össze-
lázás képzetem a történetek, mindig más-más
sötét következtetést húzva azokból, noha foly-
tonosan ismétlem magamnak, hogy sejtelmeim
éppen nem bírnak semmi alapos támponttal.

Tarnay soha nem említé előttem Emmát, se
Helleiknél nem említék őt, talán nem is is-
merék, sőt könnyen megtörténhet, hogy nem
is volt még azon a vidéken, aztán ily hamar
mikint tudhatá meg perók szerencsés kimené-
telét, a nélkül pedig fel nem tehető, hogy visz-
zatért volna, ha Emma volt azon hölgy, kit
el akart venni, de minő arccal is jelenne meg
előtte?

Mind hasztalan; megnyugtanni magamat nem
bírtam, s midőn Helleik háza előtt kocsi-
ból kiszállottam, percig meg kelle állanom az er-
kély egyik oszlopához támaszkodva, hogy le-
küzdjem legalább részben felindulásomat és le-
lekzetet vegyek.

A mint a szönyeggel bevont előtérmen át-
haladtam, a salontól Emma szavai hatottak
hozzám.

— Uram, a szív nem játékszer. Megbo-
csátani tudok, de szeretni őnt soha. Fenyegé-
téseit nem rettegem, azok az emléket is, önre,
kitorlék keblemből. Tiporjan el a világ, belye-
gezzem meg, raholja el végképp boldogságo-
mat, mit ön részben már megtört, egy soha
egészen be nem hegedő sebet ejtve szívemen,
egy akkor is marand számomra: a nyugott
öntudat, hogy tévedhettem, de a bűnös nem
én vagyok; ha pedig félelemtől üzetve, önnek
nyújtánám kezemet, a világtól nem kellene tartá-

nom, de elveszteném ezt, és lealáztottnak tar-
tanám magamat enszemeim előtt, mert én őnt
csak megvetni tudom ez órátl kezdve.

— Emma, — szölt egy hang, miben Tar-
nayéra ismertem.

Téhat sejtelmem a legborzasztóbbban valósult.
Szoborra merevültem, minden vérem szí-
vemre tolt, mellem égett, egész testemben
reszkétem, szemeim elhomályosultak s a szo-
ba kerengeni kezdett velem. Közel voltam hoz-
zá, hogy eszméletemet elveszítem.

Ekkor halk zuhanást hallék, mint könnyű
test földre borulását, és Emma reszkető han-
gon, esdekelve mondá:

— Lajos, könyöröljön rajtam és távozék.
Tiporjan el, de ne gyötörjön jelenlétével. Ha-
tározatom szilárd.

Pár férfi-lépés lön hallható; Tarnay Emmá-
hoz közeledett, mire a hölgy fölkelve, még
reszkető, de hideg és megvető hangon szölt:

— Tarnay ur, kényszeritem, távozék ön.

E szavak fölrajkak kábultságomból.

A terembe rohantam.

Emma haiványan, reszkette állt ott, meg-
vetőleg tekintve Tarnayra, a jai halkan mo-
zogtak, de a mint látszott, nem volt ereje a
szólásra, s csak kezével intett neki, hogy tá-
vozzék.

A mint beléptem, percig megütődöttnék
látszott Emma, azután ingadozó, de sebes lép-
tekkel közeledett felém, kezét nyújtá, s mélyen,
bánattaljesen; s megtörve nézett szemeim közé.

— Oh Leo — sohajtá, s lázas hével szorí-
tá meg kezemet. Ah, még ezt is meg kelte
érnem.

Tarnay hideg tekintetet vetett mindkettőnk-
re, vállat vonított, s hideg gúnyval mondva:
„nem zavarom boldogságodat“; — távozott.

Szerettem volna utánrohanni, hogy azon-
nal számot kérjek tőle és megsemmisítem őt;

de ama túlfeszültség, mi pár perczel előbb
annyi erőt kölcsönöz Emmának, eltűnt, és alig
birt egy közel pamlagig tántorogni, hol eszmé-
letlenül regyott össze.

— Az alélt hölgyet nem hagyhatám magára,
noha oly zavart valék, hogy éppen semmi se-
gélyére se tudtam lenni.

Egy kínzó gondolat égeté lelkemet, elra-
bolta eszméletemet. Most se tudom, mit tettem,
mit mondtam akkor. Örült voltam, a két ér-
zelem élt lelkemben, végtelen boszúvágy és
szívterő fájdalom. Agyamban ezer eszevesztett
gondolat kerengett, villámgyorsan úgyve egy-
mást, a nélkül, hogy egyről is számot tudtam
volna magamnak adni. Utóbb levertség vön erőt
rajtam, végtelen irt éreztem szívemben, s fü-
leimben mintha halotti ének hangjai csengtek
volna, mik közé Tarnay gúnykacaja vegyült.

(Folytatjuk.)

Visszavagyom...

— Berlin, júniusban, —

Mint a csepp a mély tengerbe,
Behulltam a nagy világba;
Millio nép veszen körül,
Fénynyel, kincsecel föltarkázva.
Nevetgélnek, mosolyognak;
Üdvöt csak én nem találok...
Szalmás kunyhó, anyai gond,
— Visszavagyom tihozzátok!

Ott szivtam be nagy szentségét
Szeretetnek, szeretlemnek;
Itt az emberek egymáshoz
Csak szokásból közelednek.
Fényes mult, és bus jelen közt
Csak a remény karján járok;
— Visszavagyom tihozzátok!

Lenne itt is lomb és virág,
S fülemile a bokorba;
De mikor mind oly szomorú,
Mintha szive beteg volna!
Vig madár-dal, szálló illat,
Mik a but elozlatatok,
És ünnepelt szív és lélek.

— Visszavagyom tihozzátok!
Oh, hadd lássam a bérceket,
Hol szabad sas repdes széjjel,
És a lélek eliséri
Vallásos, nagy, mély érzéssel,
Hol a völgyben pille játszik,
S vadon nőnek a virágok,
Pásztor-tüzek, furulya-szó!

— Visszavagyom tihozzátok!
Gyöngék vagyunk, hogy feledjünk;
És az emlék — pusztá álom!
Mely elringat, aztán megcsal,
Hogy a lélek jobban fájjon.
Rég ölelem már az árnyat,
Ugy gyötörnek már az álmok!
Szeretteim, élni — élni!

— Visszavagyom tihozzátok!
Csöndes szellő sutogása
Megáll a temető felett;
Ne zavarja meg az imát,
Ne a néma, szent könyveket.
Oly jó az elhunyt alma,
Ha hazai föld hull rájok!
Halottaim, meghalni bár,
— Visszavagyom tihozzátok!

Szász Gerő.

ladjában bekövetkező öröndetes esemény maradandó emlékeül s egyszersmind kegyes fogadalmaképpen a szászvárosi terület közszékei elhatározták, állandó szegényalapítványokat tenni, oly módon, hogy az alapítványi tőkék kamalja évenként a legmagasb születésünnepe, a községek adományainak aránya szerint, ezek szegényei közt hit- és nemzeti szegények nélkül osztassák ki. Eddigelő e nemes célra 8120 pfir gyűlt össze, mely nemzeti kölcsön kötelezvényekben van kamatozóva téve (B.P.H.)

* Dr. Virág Benedek, fiatal orvos hazánkba, ki mint medicinae doctor igen szép bizonyítványokat hozott magával a bécsi egyetemből, hazatérő útjában pár napot töltött körünkben. Ismereteit, hogy melyik magyar városban fogja hasznosítani, még eddigelő maga se határozta el. — Mondják, hogy dr. Oroszhegyi Józsa szintén itt mulat, s le is fog telepedni fővárosunkban.

* Beküldetett szerkesztőségünkhez: „Boldogfalva és Karácsondyak”, költői beszély XII énekben, írta Oláh Károly, nyomtatott Debreczenben, kiadja Telegdy K. Lajos, 16r. 33 lap. Ára 16 kr. A 33 lapra terjedő kised mű népszerű nyelven lévén szerkesztve, ohajtandó, hogy azt a falusi ifjúság számára olvasmányul igénybe vegyék, s az ugynevezett ponyva-irodalomban is sokkal jobb volna. Zöld Marci-féle hisztóriák helyett ilyesmiket árulni, mielőt a már emelkedettebb ízlést s tanulmányt nyerhessen.

* Beküldetett szerkesztőségünkhez: „Sárospataki népszerű naplár 1859-re”, a sárospataki ref. főiskolai testgyakorló intézet javára szerkesztő kiadja Antal János tanár. Sárospatak. Nyom. Jäger Károly a főiskola betűivel. Összesen 96 lap. „Adja Isten, hogy a tiszta hasznóból a főiskolai testgyakorló-intézet mielőbb egészen felépülhessen!” — Kívánjuk a szerk. kiadó szavaival, s csak annyi megjegyzésünk van, hogy kar volt az erdélyi vásárokat is nem közölni. Reméljük azonban, hogy e megalapítandó vállalatokában jövőre e hiány is pótolva lesz.

KÜLFÖLD.

Anglia. — A Themse büztelenítése több rendbeli vitások tárgya volt a parlamentben. Mig Franciaországban a főváros szebbé, tisztábbá, s egészségesebbé átalakítása költségeit nagyrészt az ország kénytelen hordozni, mert úgy akarja a császár, s a császár intésére úgy akarja a törvényhozó test is: addig Angliában egy miniszternek, egy parlamenti tagnak se jut eszébe az, hogy London javára az ország hátát kellene megterhelni, mert a brit népnek vérvér vált már az önkormányzás, az önmagán-segítés, a helyhatósági szabadság szeretete. Közelebről kimondák az ország képviselőinek házában, hogy ha Londonnak kedvesebb légre, illatra van szüksége, mint a minő e hó napok szerint a Themse kifejleszt, hát nyuljon zsebébe, vagy legyen készen utazni, a „mennyei birodalomba”. Ennélfogva Londonban jelenleg a légét döglésztő Themse tisztítását végett köntendő kölcsönről beszélnek. Az ennek lerovására szolgáló adót London háziurai fognak fizetni. A három milliót azonban, mely így a fővárosi építőhivatal rendelkezése alá kerül, általánosan keveslik. Csekély összeg ez oly müre, mely itt szükséges. A Themse eredetileg kis folyó, csak a tenger árapályi hullámzása ad neki oly szint, mintha nagy folyó volna. De éppen ezen hullámzás okozza, hogy a csunyaság, mi a csatornákból bele megy, nem folyhat le a tengerbe, hanem az árapály szerint csak előre meg hátra hintázik, egykét hónapig nem igen mozdul el a város köréből. Képzeltetni már, hogy csak egy havi csunyaság összehalmozódása is három millió lakosú városban, bezzeg nem csekély baj. E bajon gyökeresen csak úgy vélnek segíteni, ha a Themse mind a két oldalán egy-egy fódótt csatorna épülne, mely a pecséket tartalmát felfogná, s a Themse felső folyásából beleömlő víz segítségével közvetlenül a tengerbe vinne. Ily roppant müre pedig három millió font annyi mint semmi.

— Figyelmet ébreszt az angol államtitkárnak a d s e d d h i eseményt illetőleg a felsőházban tett nyilatkozata. Fitzgerald t. i. azt mondá, hogy a Cyclops és a Dsed-dabba küldött többi hajók parancsnokai utasítást kaptak, miszerint azon esetre, ha teljes elégtételt nem kapnak, a várost bombázzák. Ezen nyilatkozat eltérni látszik attól, melyet l. Malmesbury az alsó-

házban adott; valóban azonban nem lényeges ezen eltérés, mert e parancsokat tüstént az első perczben adták ki, s azonnal közlék is a portával, mely ily alternatíva közé helyezve annál inkább sietett a maga büntető intézkedéseivel. L. Malmesbury inkább a porta készségét emelé ki, mig Fitzgerald inkább azon intézkedéseket sorolta fel, miket az angol kormány tüstént az esemény hírére életbe léptetni jónak látott. Ez az egész különbség! Hogy e parancsok azóta a porta rendszabályai dacára nem vétettek vissza, ezt a végrehajtó parancsnokok távollága magyarázza meg, kiknek utasítása különben is csak azon esetre szól, ha a fényes elégtétel megtagadtnék, mi pedig most már biztosítva van.

A „M. Advertiser” a királynő nem sokára megtörténendő cherbourgi látogatását vévén tárgyalás alá, azt állítja, hogy ezen ut az angol nép érzelmeit sérti, s ennek következtében a honfiakat egy azonnali meeting tartására hívja fel, hogy ezen magas szándék ellen óvást tegyenek.

Két bevégzett tényről tehetünk említést. Egyik, hogy a királynő jóváhagyta azon javaslatot, mely a zsidóknak az alsóházban hely- és szavazati jogot biztosít; másik, hogy az ind-bill a lordok jul. 24-kei ülésében a harmadik olvasáson átment.

Az alsóház 23-kei ülésében Stanley lord kijelenté, hogy a lefolyt félévben 17,000 ember küldetett Keletindia-ba, a kormány a jövő télre eldöntő csapást készít előre. Egy interpellációra Fitzgerald s Disraeli válaszolák, hogy Angolország Amerikával szemben semminémű jogokról se mondott le, s hogy Amerika várgja Angolországnak a rabszolgakereskedés elleni javaslatát. A kormány reméli, hogy bekés egyezség fog létesülni, azonban a javaslatokat még most nem közölheti.

Franciaország. — A conferentiák egyhamar leendő bevégzése felőli jóvondólest több részről nagyon tamási arccsal fogadják, annyival inkább, mivel az ülések, a cherbourgi ünnepek következtében, hová a congressus tagjai is mind meghívást kaptak, egynehány napi félbeszakadást fognak szenvedni. Napoleon napja — aug. 15-ke — kötné meg az értekezleti munkák korszakját. Ha szombat valami e jóslat valószínűsége mellett, az azon lóversenyi sietség, melylyel most az egész úgyön tuladni igyekeznek, mintha attól félnének, hogy mélyebb béereszkedéssel csak szélesbíteni az azon hízagot, mely némely hatalmak viszonylatban mutatkozott. Ujból ismétlik, a mi már többször említve vala, miképp a conferentiák által létesítendő mü a tarthatlanság és ideiglenes férczel-mény jellegét fogja magán hordozni. Azon korcs-szervezet, melyet a fejedelemségek számára kidolgoznak, se az unionistákat, se ezek elleneit nem elégítne ki. Minthogy az értekezletek eredményei felől még semmi sincs közzé téve, nem tudni, mennyiben vannak az unio pártolói, s ezek ellenei, ki — vagy nem elégítve. Hogy az előbbieket nincsenek, tisztán kiderül közlőnyeik hangjából. A suzerainitás kérdése még mindig függőben; a hoszpodárok választására az lenne kilátásban, hogy a választás a nemzetre magára hagyatnék. Ez nagyon igazságos és loyális dolog volna, az „Ind. b.” nézete szerint, ha csak egyik kezökkel vissza nem vennék, a mit a másikkal adnak. A választási jog ugyanis oly magas censushoz volna kötve, hogy csak is egynehány személy juthatna e jognak élvezetéhez.

A „N. Pr. Ztg.” levelezője ismétlenül állítja, hogy a hoszpodárok kinevezésére való jogot egyik hatalomnak sincs eszedgában a portától elvenni, hanem csak arról van kérdés, hogy a jelöltek lajstromát ki készítse el? Szerinte a tíz ülés végén legtöbb kilátással birt azon javaslat, hogy a jelöltek jegyzékét a közös senatus készítse el; azonban a 11-dikben Kisseleff gróf, Oroszország meghatalmazottja, ismétfelelvé azon kérdést, nem lenne-e jobb a legelső alkalomra a jelölti jegyzék készítésé-

vel a conferentiát bízni meg. Ezen kérdés az, melyet még a 12-dik ülésnek kellett eldönteni; mig más részről az hallszik, hogy a zászló kérdés a 11-dik ülésben a porta és Ausztria szellemében lön elintézve.

— Napoleon császár jul. 27-én hagyja el Plombierest, s 28-án fog St. Cloud-ba érkezni. Aug. 3-án indul a császárnéval Cherbourg-ba. Az utóbbi városnak már is felette élénk kinezése van. A francia hajóhad, mely oda megérkezett, hét sorhajóból és egy fregattból áll. — Az angol hajóhad, mely Cherbourg-ba Viktoria királynővel váratik, áll hat sorhajóból, hat fregattból és két királyi yachtból. Ezen kívül 117 magán yacht fog Cherbourg-ba érkezni. Egy spanyol sorhajót, valamint néhány orosz és hollandi hadihajót is várnak. Ellenben az orosz flotta, mely a Feketetengerre van utban, Cherbourgban nem fog kikötni.

Egy fontos kérdés nem kis fejtörést okoz Párisban, s ez az: vajjon az angol királynő ki fog-e Cherbourgban partra szállani vagy se? A „Patrie” azt mondja, hogy nem; más levelezők azonban, hogy igen; kinek lesz igazga? — majd megtudjuk nem sokára, mondigen találóan az „Ind. belge.”

— A vidéken egy tiltkos társulatot, és bombákat fedeztek fel. Egy st. etiennei levél szerint, mely egy lyoni lapban közölve lön, az első városban mintegy 20 egyént fogtak be jul. 16. és 17-ke közti éjjel, és pedig egy bombagyár fölfedeztetése folytán. Ezen bombák, melyet három kézbe is kaptak, hasonlítanak azokhoz, melyeket Orsini és társai használtak.

A „Pays” szerint, a marokkói császár csapatai, a fölkelőkkel harcban kudarcot vallott. Kevés féz mult, hogy el nem fogták. A császár Fez-be visszatért.

Törökország. — Triesztből jul. 23-án írják: Mint Ragusából jelentik, a török tábornokai főnök, Husszein pasa, Trebinjéből oda érkezett. O azonban meg van bízva, hogy Ozmaris, Musztafa török őrnagyokkal együtt a montenegroi határok fölvetelével foglalkozó bizottmányban részt vegyen. 21-én gyűltek össze Kemal effendinél a különböző hatalmaságok technikai küldöttjei.

— Az „Ind.” egyik tudósítója jelentette volt, hogy Redcliffe lord azért megy Stambulba, mivel visszahívó levelét a szultánnak maga akarja átnyújtani. Azonban kisért, hogy sir H. Bulwer a Redcliffe lord visszahívó levelét a nagyvezérnek már átnyújtá; e szerint az utóbbi saját fejétől utazik. A mi Bulwert illeti, ez pályatársai előtt oda nyilatkozott volna, hogy ő a legfontosabb kérdésekben Thouvernel ural egyetértőleg akar eljárni. Hir szerint ezen nyilatkozat nagy sensációt csinált, a következők fogja azonban megmutatni, vajjon ezinté volt-e. Thouvernel ur, mint írják, éppen oly figyelemteljes és megelőző az új angol követ irányában, a mily hidegen bánt Redcliffe lorddal.

A mi a kandiai és dseddahi eseményeket illeti: egy a francia kormányhoz érkezett sürgöny jelenti, hogy a porta nemcsak a megtörtént gonosztelt megbüntetésére akar szorítkozni, hanem egyszersmind valamennyi távol fekvő tartományának gyors átalakítását igéri. Mehemed pasa, volt rendőri miniszter, a ki rendkívüli biztossképpen megy Kanéba, azon megbízást kapta, hogy ne csak a népből való gonosztelvetek büntesse, hanem a tenger-nagy és a többi előjárók ellen is kezdjen vizsgálatot, s ha vétességek kiderül, tegye őket le. Az új kormányzó, Sami pasa, csupán Mehemed hivatásának befeljeztével veszi át hivatalát.

Oroszország. — Az oroszországi poroknak a felszabadítás kérdése által előidézett több rendbeli lázongásiról az „Allg. Z.”-nak írják Pétervárról: Legelőször Rachmanoff parasztjai izgottak a nisne-nowogorodi kormányzóságban. Egy tábornok oda küldetvén, kurtán fogta a dolgot, jól elpáholttatta a kolompásokat, s a csendet more patrio ismét helyreállította. Csakhamar hírek szármagtak porók összecsoportozásairól

Podolia és Volhyniában, de a melyek vagy valótlanak voltak, vagy hasonlóképp hirtelen elnyomatának, mert itten róluk semmi se hallatszik többé. Más színt öltének a Wassilcsikoff hg. jóságain történt zavargások a kownói kormányzóságban, nem messze a porosz szélektől. Ott rögtön katonas-erő vágott közbe, még pedig a leghatályosabban, mire vége lön a zavarnak. Ismét hallgatás. Most következtek az esthlandi hírek; ott már poroknak a Revalból ellenők rendelt katonasággal verekedéséről beszélték, s az utóbbinak súlyos vereségéről. Annyi való, hogy itt már fűtve is volt a gözös, a melyen pétervári őrcsapatok valának szállítandók Reval felé. Mi a nemesség huanulatát illeti, a kormány által előterjesztett programra nézve még eddig csak egyetlen választmánytól jött be egészen bevégzett vélemény Lanskoj miniszterhez. Ha a többiek is ehez hasonlóak, akkor a sokat emlegetett szabályzatnak inkább sok kikötéssel ellátott visszavetése, mint elfogadása várható.

— Egy berlini lap írja: II. Sándor császár a bibliai társulat által való terjesztése tárgyában az előbbi kormány által kibocsátott tilalmat nemcsak megszüntette, hanem a bibliai társulatot is, 21,000 ezüst rubellel biztosította évenként. A másik szép dolog az, hogy az orosz kormány megengedte, hogy a litvaniai gymnasiumokban tanszék állíttassék a lengyel nyelvre, s egy bizottmány hatalmaztatott fel, hogy ezen tanszékek betöltésére alkalmas jelölteket keressen, s azokat az egyházi hatóságoknak ajánlja.

— Oroszországi levelek jelentik, hogy tiz esthlandi paraszt, mint kolompasai a sokszor említett lázadásnak, hadiszék elé lönek állítva. A vizsgálat folytán kijött, hogy szabadsággal honn levő katonák voltak a porók felizgatói.

Olaszország. — Romából julius 15-ről írják: Goyon tábornok tegnap pompás lakomát adott, melyen a bibornok, államtitkár Antonelli, s a francia követ is jelen voltak. Ezzel összehangzólag írják Párisból azon sokat rebesgetett hirt, mintha Goyon tbkat Romából elhívnák, hivatalos oldalról merőben valótlannak nyilvánítja. Sőt ezzel ellenkezőleg erősíték, hogy a vitéz tboknak az Antonelli bibornokkal való utóbbi összeütközéskor tanúsított magatartását a császár maga is tökéletesen helybenhagyta. Goyon tbnok szabadsági útját aligha megteszi, hogy az elhivattása felől támadt híreket megezőfolyhassa.

Goyon tbnok a sz. atyánál audientian levén, a maga eljárását, s azon különös fordulatot a napiparancsban, mely szerint a katonai tisztelet őt kötelességből, az országfejedelmet pedig és a bibornokokat csak szokásból és hagyományról fogva illeti, a körülményekkel igyekezett úgy, a hogy birta, kimenteni, mely alkalommal a pápa őt azon barátságos, elhárító nyilatkozattal segíté ki, hogy további mentegetésre nincs szükség.

Spanyolország. — Spanyolországban a személyváltozások a katonai ügy, mint polgári állásokban mindig nagyobb mérvet vesznek föl. A hivatalos lap közli a kinevezett negyvenegy senator nevét. Mind a progressista párthoz, vagy a szabadelvű uniohoz tartoznak. Mig így O'Donnell minden oldalról ügyekszik a maga hatalmát megerősíteni: addig ellenei se telenek, s a leghevesebben küzdenek az új kabinet ellen. O'Donnellnek hát nem sokára alkalma leend, a maga már gyakran tanúsított elszántságát ujlág is megmutatni. Hogy ideig övé leend a győzelem, azon alig is kételkedhetni, de hogy tudni fogja-e azt saját nevéhez lánczolni, azt nehéz elhatározni.

Ázsia. — Chinából arról tudósítanak, hogy Nankingnak a császáriak által ostromzárlata april. 7-én abba hagyatott; e város körül foglalása 1857. dec. 24-ken kezdetet meg a felkelők ellen a yangtse-kiangi sikon vitt győzedelmes hadjárat folytán. Az ostrom megszüntetése érzékeny csapás a pekingi udvarra nézve, s a

15 év óta tartó polgári háborút ismét belátatlan időre meghosszabbítja.

UJ POSTA.

A jelen congressus még ki se szenvedett, s már is új congressusról beszélnek, melyet Walewski gróf azon eventualitások tekintetéből, melyek Piemontban előkészülnek (vagy jobban mondva, miket ott előkészítenek,) elő fog terjesztetni, s a melyben Piemont is részt fogna venni. Annyi bizonyos, hogy a francia kormány ily kívánata nem fog a hatalmankal tetszésre találni. Egyébiránt Franciaországnak nem volna miért oly sokat vesződni a világ bajaival, midőn a st. etienne-i legújabb befogatások bizonyítják, hogy Franciaország még folyvást a titkos társulatok állandó működésének színhelye. Az elfogottak számát 30-ra teszik, s állítólag a nem rég Párisban elfogott olaszok is e társulattal összeköttetésben álltak. A rendőrség tudósítása szerint ama titkos társulat birtokában vetgolyó- s bombagyárt fedeztek fel.

Cavour gróf, a szárd kormány elnöke, meghívást kapott Plombièresbe, hová jul. 20-án érkezvén, ott egész 22-ig időzött. Ezen idő alatt a miniszter a fran-

czia császárnál két kihallgatásban volt szerencsés részesülhetni. E látogatást nem csekély fontosságúnak tartják, tekintve azon — némileg feszült állapotot, mely humos idő óta Piemont és Ausztria közt létezik, s különösen figyelve azon szenvedélyes hangulatra, néha keserű megjegyzésekre, melyeket a két állam sajtója magának bizonyos kérdésekben engedett, s folyvást enged.

Nem valószínű azon sokat emlegetett hír, hogy a két francia hajó az Adriát elhagyja, sőt mindaddig ott marad, míg a montenegrói kérdés annyira nem lesz eligazítva, hogy a török hadak és montenegróiak közt semmi összeköttetésről többé tartani ne lehessen.

A „Nord“ arról tudósít, hogy a Krakó város bekebelezése iránti ideiglenes stipulatio, melyet Orosz- és Poroszország helybenhagyott, de mely ellen Anglia és Franciaország óvást tettek, most — alkalmasint revisio alá fog vétetni, vagy legalább revisio alá vételét sürgetni fogják.

A „Times“ az udvari hírek rovatában jelenti, hogy Viktoria királynő, s a hercegfehér aug. 4-én kelnek ultra Cherbourgba, 5-dikét ott töltik, 6-án pedig visszatérnek Osbornba.

Az alsóház jul. 20-diki ülésében,

Russell lord által Rothschildnak a parlamentben ültetése iránt indítványozott resolútiója elfogadtatott.

A Francia-, s Oroszország közti szövetség bensőségét eléggé tanúsítja azon eljárás, melyet Franciaország Törökország ellenében oly buzgón követ. Argusszemekkel örökodik, hogy minden kihágást, mely a török birodalom valamely szögletében történik, legkiáltóbb színekkel tüntessen elő, hogy újból mutogathassa a hitetlen Európának, miképp Törökországnak gyámság, s mint önként érthető, francia- orosz gyámság alá vetése mulhatlanul szükséges. A brüsseli lapok, melyek a párisi kabinet hivatalos nézetével való házaló-kereskedéssel látszanak mindenekelőtt megbízva, mint látszik, saját levelezőket küldötték szét, hogy Törökországban újabb meg újabb borzasztóságokat fódözzenek fel. Így egyik brüsseli lap a világnak ismét tud egy szörnyűséges dologról beszélni, mely Erzerumban történt volna. A rendkívüli szárazság, s a rossz aratási eredmény miatt az elkeseredett mozlimek keresztény vér után kezdtek orditozni, hogy a megharagudott próféta kegyét megnyerjék. A sheik engedett ezen vérzomaj babonának annyiban, hogy egy már eltemetett keresztényt kiásatván, le-

fejeztetett. Az orosz és francia consulkok felszólaltak ezen halottgyalázás ellen. Mint látszik, Franciaországban is szeretik ama régi orosz eljárást utánozni, hogy a szegény törökök ne hagyják lélekzeihöz jöni. Csak igen is felhívni attól, hogy egy ily következetesen folytatott játék nem képes Európa nyugalomát, s jólétét, a miként pompás phrasiskokban oly szépen rajonganak, biztosítani.

S míg a francia-orosz szövetség mindenütt erősödni látszik a francia-angol egyetértés mind gyengébb világban tűnik fel. Csaknem az egész brit sajtó tiltakozik a királynőnek Cherbourgba teendő útja ellen. E látogatás egy mákszemnyit se tehet a szövetségnek szilárdítására, a kölcsönös idvezlés csak kétszínűsködő játék, a felettből sok a jóból is megárt, s a visszahatás nem maradhat el. Franciaország békés nyilatkozatai egy batkát se érnek. Napoleon nagy barátja a meglepéseknek, s nagybátyja hagyományos példáját buzgó tanulmányozza. Oly helytelen volna azért, mond a „Times“ — az invasio miatti aggodás?

Bécsi börze. — Julius 23-dikán. Erdélyi urbéri papir 83%. Magyar urbéri papir 83%. Nemzeti kölcsön 83%. Arany 7/8, darabja 4 frt 50 3/10 kr) Ezüst 5 1/8.

Felelős a szerkesztésért BERDE ARON.

Urbérképtőlási tüke-utalványozás.

A szász-városi cs. kir. megyei törv. utján 1) Turk Prekupsnak lupenyi b. u. 161 frt 43 kr. — 2) B. Nálcz Jozefa gr. Bethlen Olivérnek demus-stéji, nálczvádi, haczadell, baredsi, balamiri, baczári, várhelyi, páncsesndi, nyíresfalvi, zilvaldei b. u. 30610 ft 24 1/2 kr. — 3) Ugyanannak batzi, bábolnai, bakai, dsunki, örmégyei b. u. 6171 ft 41 kr. — 6) Mihonya Istvánnak szil-macesdi, petrosi, b. u. 180 ft

(485) 1818—858. szám.

Felhívás biztosításra.

Társulatunk, mely minden egyes tagját érhető elemi károk kölcsönös szövetkezés utján fedezetét tüzte ki feladatául, s mely lefolytái alatt 1900 on felüli kárvalloott tagtársaknak volt szerencsés segélyt nyújtani, s e mellett kedvező években, a csapásoktól ment tagoknak is előre befizetett biztosítási járulékaikból nem egyszer teletemes díjrészleteket visszajuttatni, azon elvénél fogva, hogy minden egyes tag csak is annyival járulanda közös pénztárhoz, mennyi a társulat tisztá szűksége, következésképp mentől kevesebb az összes káresemény, annál kevesebb levén a szűkséget fódözött, a biztosítási járulék is épp azon mérvben apad — ily közérdekű, s közhasznú elvénél fogva tisztelttel szőlítja fel a nagy közönséget, saját érdekük előmozdítása tekintetéből, e társulatban részvételre, annyival inkább, mint hogy e társulatban minden egyes részvevő, tagként csatlakozik az egészhez, s ekképp a társulat e nöttön-növé, s ugyanazon arányban az egyesekre háruló teher is mindinkább oszolván, a biztosítási aránya szerint annak részese, s a szabályok alapján, mindenben mint sajátjának osztozik is. E társulatban részvét eszközölhető mindeütt, különösen pedig Erdélyben a társulatnak

30 kr. — 7) Csóka József örökösének livadzeli b. u. 697 ft 8 kr. — 8) Ponori Istvánnak ponori, p-obábai, petroszi, banyiczai, petrosenyi, lupenyi, alsó-szilvási, b. u. 9031 ft 28 kr. — 9) Dragosa József örökösének szohodoli, bunyillai birt. után 308 ft 41 1/2 kr. — 10) Vincze Zsuzsanna Gálfi Sámuelnek alsóvárosi, b. u. 87 ft. — 11) Dragosa Péternek szohodoli b. u. 439 ft 25 kr. — 12) Gola Anna öz. Pap Jánosnak kiti birt. u. 76 ft 29 kr. — 13) Zudor László örökösének magurai b. u. 45 ft 18 kr urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 10-ig. Tárvalási nap

HIVATALOS HIRDETÉS.

alább elősorolandó ügyvivőseiei közbenjárása által. Kolozsvárt július 23 dikán 1858. Az erdélyi kölcsönös jég- és tűzmentő társulat igazgatósága.

Az erdélyi ügyvivők névsora:
A brudbányán: Arkosy Károly postames-ter és birtokos.
Alsó Boldogasszonyfalván: Gyarmathy Dániel birtokos.
Alvinczen: Butyka Dániel.
Aranykúton: Mózsá Samu birtokos és haszonbérlo.
Balázsfalván: Dániel Ödön kereskedő.
Balázstékén: Szokoly Pál birtokos.
Baróthon: Császár József kereskedő és birt.
Bethlenben: Csűrös József ev. ref. lelkész.
Bikalon: Hankovics György birtokos.
Brassóban: Müller Károly kereskedő.
Bürkösön: Szoboszlai B. Lajos birtokos.
Csikbánkfalván: Madár Antal birtokos.
Csik-Taplócán: Lázár Dénes birtokos.
Dézsen: Kovács Mózes birtokos és keresk.
Dobokán: Hodor Károly birtokos.
Erdő-Szentgyörgyön: László Gergely ev. ref. lelkész.
Felvinczen: Magyar Pál birtokos.
Fogarásban: Nehrer Sámuel kereskedő.
Gidófalván: Vajna Károly birtokos.
Hátszegén: Ehbentleitzberger Péter postames-ter.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(487) 1—3

Edictum.

A zilahi cs. k. kerületi törvényszék ezennel közhírré teszi, hogy Tóth Sámuel ur, a sáros-pataki ev. ref. főiskola felhatalmazottja, kérelmére folyó évi augusztus 8-án délelőtt 10 órakor Krasznán önkényes és nyilvános árverés útján az ev. ref. főiskolához tartozó, s Kraszna és Boján helységek határában fekvő javak, u. m. egy kereskedőbolt, egy korcsma és egy belső telek Krasznán, s Bojánban földterhermentesített telkek, illetőleg ez utolsók után a kárpótlási tőké. 3100 pft kiküldési ár mellett, a többet ígérőnek hivatalosan el fognak adni. Megjegyeztetik, hogy az említett javak egyenként is el fognak adni, de a kiküldési áron alól semmi esetre

A részt venni kívánók ezen árverésre oly megjegyzéssel hivatnak meg íché, hogy az árverési föltételek a kiküldésig e törvényszéknel, valamint a kiküldési helyen megtekinthetők lesznek. Arra is figyelmeztetnek az illetők, hogy a fennírt javak vevői a netalan azokon fekvő rendes vagy nem rendes tehérték, hipoth. vagy más igényekért is jól kell hogy álljanak.

A cs. k. kerületi törvényszék tanácsából.

Zilah, július 5-kén, 1858.

Fillenbaum m. k.

(489) 1—1

Edictalis citatio.

Csikfalvi születésű, jelenleg Medgyes városában lakó Biró Ágnes elbujdosott férje, k-szölősi születésű Ilyés Mihály, a kuküllőköri unitárius alpapi széken válopt indítván, irt Ilyés Mihály a tisztelt alpapi-szék nevében felszólítatik, hogy a felleltendő 1859-dik év januáriusa 8-án D-Sz.-Márlonban, az irt egyházköri esperesség előtt jelenjen meg. Dícső-Szentmárton, június 28 kán, 1858. Barabás Sámuel m. p. kuküllőköri unit. esperes.

(483) 3—3

Haszonbéri hirdetés.

1858-dik év október 1-ső napjától kezdve 9 évre haszonbérbe adandó egy jószág Osdolán, a kézdi vásárhelyi ker. letben, hozzá tartozó kúriával és gazdasági épületekkel, kertekkel és szántókkal, kbszálókkal és egy szép kiterjedésű havasi legelővel, ugyszintén egy tiszta ujj épült 36 mázsára készült szeszyárral, hozzá tartozó 120 darab marhára készült istállóval és egy 6 szobából álló laképülettel, két malommal együtt, melyek egyike csak 15 lépésre van a szeszyáriól.

Ezen haszonbéréről értekezni lehet Sepsi-Szentgyörgyön, Nagy Elekkel, cs. kir. dohány nagy árulóval.

(488) 1—6

Stein Jánosnál bizományban megjelent és minden könyvtárban kapható: Hóri Farkas KÖLTEMÉNYEI.

Ára füze 2 frt, kemény kötetben 2 frt 20 kr

diszkötetben 2 frt 50 kr.

Tartalom:

GENRE-K.

Új ípar-ág. Szűcs Pál gazda. Berki Ferenc. Politicus egyházai. Aladár és Örsze. Dóri András tana. A jégváti eklésia. A molnár és csaplóros. A harangozó. Az írólet. Tyúkodi Tóbiás. Miksa úr. Fársáng után. A lehűtött szerelem.

BALLADÁK.

Nemes vetély. Pálffy Miklós. Hunyadi kormánybójtá. Gálffy János. A fekete ember. A szép alispán. Az aranykereszt.

KÖLTŐI BESZÉLYEK.

A rabló. Az árva. Nyárlak és Veres Gyuri. A vörös kereszt. Bitó-domb. A kis pástör.

SATYRÁK.

Fiam-uram, Griseldis. Szerelmes. Bódi Peti tapasztalása. Magas költészet.

NÉPDALOK.

L-XVIII.

NÉPRÉGÉK.

Hódító Kis Sándor. Az aranysejk halász.

VEGYESEK.

Buborék. Elelepek. Három számár. Búcsu. Néphymnus. Napvezémos estimája. 1856 aug. 11-ke. Jókai Mór-hoz. Tompához — Mihály napján 1856. Kis fiam halálán.

Szép kis angyal. Év végén. Új-évre. Kótaj. Bortal. Kis leány. A haldokló nagypapa. Kilyén Ferenchez. A koppanyó. Legeslegelső. A koszorú. Gyász-géne. Szerelmes és vajas kenyer. Bölcsdél. Nőműhöz. A temető. Számolat. A sorsall. Még egy olyan. Poetico-prosa. Fő-fűfűs. Életalkony. Petőfűhez. A vén földműves. U. L. barátom kórtyánál. A legkisebb [Dózsához. Fársáng. Az erény. A koldusbot.

(486) 2—2

Thiry Károly és Liebi Eduárd különböző négylábú élő-állatokból, megnévezést érdemlő madarakból, és kigyókból álló ÁLLAT-SEREGLETÉVEL ide megérkezvén, rövid ideig való itt tartózkodása alatt, a külső-középutcai fapiaczon felállított deszka-sátorban, állatsereglete megnézhető. Az állatok étetése estlő 6 órakor történik.

(481) 3—3

Kövér L. eczetgyártása újból szereltetvén, ugynevezett boreczettel vedrenként 1 frt, gyári eczettel 33 krért pp. kisebb-nagyobb mennyiségben folyvást szolgálhat. Kolozsvárt, Óvár 239. sz.

Grünwald S. gyáros.

(484) 3—3

Schütz Károly kereskedésében található: 6-budai, sashegyi, tokai és többféle desert borok.